

Nr. 6

EESTI SPORDILEHT

1. RASTA-
RÄIK

TALLINNAS, 1920

JALAPALLI VÕISTLUS

Tallinna „Sporti“ ja Soome koonduskomando vahel 11. juulil.

Viime eestlased Antverpeni Olümpia mängudele.

Lotterii Antverpeni Olümpia mängude
osavõtmise fondi heaks.

Spordimehed toetage Eesti Spordi Liidu lotteriiit.

Spordimehed toetage Eesti Spordi Liidu lotteriiit.

Võitude väljaloosimine 1. septembril 1920 a.

30000 piletid, pileti hind 10 mk., piletite koguhind 300000 mk.

Võitude arv:

1 võit	25000 mk.	9 võitu	1000 mk.
1 „	10000 „	19 „	500 „
4 „	5000 „	200 „	100 „

EESTI SPORDILEHT

I. aastakäik

Laupäeval, 31. juulil 1920

Nr. 6

Kuulutuste hinnad:
Kaantel: 50 penni millimeeter
Tekstis: 1 mark „

Eesti Spordileht ilmub kaks
korda kuus. Toimetus ja tali-
tus on Tallinnas, Pikk tän. 47

Üksik nr. 5 marka
Postiga kuus . . . Mk. 11.50
Väljamaale . . . „ 25.—

Eesti sport.

Jaak Naaris ✕

II.

Jätan puudutamata küsimuse spordi tähtsusest üleüldse, ta mõjust ühikliku isiku keha ja vaimu arendamise juures, sellele järgnevalt kokkuvõttest terwer ahwa jõu suurendamisel. Võtan selle ahistoomina.

Alguses tähentasin, et meil kasvamas lihid, kel kustunud on jõu juurejaak, kes peavad juba ammutama füüsilist jõudu tagavaradest, mida kogunud tõug. Kui walusalt selge on fakt, et keha wastupidamise eest hoolitsemine on kadunud meie intelligenti juures. Meie wanema põlwe peale ei ole lootust, töötusi on annud üliõpilased spordipäewadega, praeguste oludes on ka see seisma pandud. Kuid mida nooremate juure läheme, seda suuremad lootused. Kui palju on wainustud spordimehi keskkooli õpilastes, kui hulka on weel järele tulemas. Kõõbastikku intelligentiga on seisma jäänud keha arendamine meie tööliste juures, paremal juhtumisel on ta muutunud üheksilgseks. Kui suur tegewuswäli spordil — tuua wõlja inimesi mustast wabrikuhoonest wärske õhu, päikese paiste kätte. Kas ei muutu seal kõikidel filmad särawateks? — Ei ole me palju aega saanud maitsta kultuuri armsaid, fihwtiisi õisi, kui juba hakkante warisema: kui palju on mel juba werewaejeid, närwinõrke, kehaliiselt kokkujajunud. Ei suuda hoiduda näitustest. piigad tantfiwad niidul, mehed teewad ajalisi

Üleüldise näitusena tuuakse ette Greeka kunstnikkude töid, mis oma kujude iluga wangistawad aastatuhandeid. Nad ei loonud omast peast, neil olid ümaritsemas eeskujudena noored Hellaste piigad ja mehed, kel kõigil ilus arenenud keha.

Ernst Nilsson,

üks parematest Euroopa raskelaalu maadlejatest valmistab praegust ennast Antwerpeni mängudeks kuu ja Soome maadleja H. Osa juhatusel.

Ja toon wastandi: ristiusu tõttu radus hoolitsemine keha eest, spordi harjutused ja see peegeldus kunstis — waadake kiriku kunsti ja eelrenaisfansi kujude worme. Mis lõtmus liigutustes, mis hooletus asendites, mis näotus, ebaproportfionaalsus kehades. Keegi toob näitusena kuulsa Hubert ja Jan von Eyck'i Genti altarimaali XV aastajaajast, mis üks suuremaid kunstiteostest olemas. Meie aja waatleja näeks aga, et siin ei ole eeskujulikud inimese kehad. Waadatu tagu Madama suuri wormituid fäsi, madalat rinda, Gewa näotuid, kõweras hoitud jalgu, inetut, ettel tikkuwat kõhtu. Ja jällegi wormituid poosid. Pilt on reljeef, kui asetada selle kõrwale ilusaid klassika kujusi.

Kui wõtame, et ka meil kunstnikkudel filmi ees olnud enam vähem oma aja inimesed, siis saame hirmuäratama pildi. Järjekindlalt näeme ainult inetust. Tuletagem meele Rangro-Booli pottahjulisi inimesi, kaarti „selguseta“ kujusi. Waatame Triiki — maali des näib ta meelega otfiwat ebaproportfionaalsust kehades, kompositsioonides ei ole ka meeste ja naiste kehad mingil wiisil esteetiliselt wastuwõetawad. Ehk waadake „Kalewi“ majal Uurittoa pilti:

harjutusi. Ani võtame jeda keha ilu siikuse seisukohalt, mis peame sealt eeskujuks võtma? Kas piigade vedelat keha, weniwaid, wormitud liigutusi või meeste hooletuid waimuta keha asendid? Ometi on see wast sest seisukohast üks Uuritsa parematest. Toon veel näitusena Fantseni pildi, mis „Kalewi“ oma: Kalewipojad kiwi wiskamas! Toore füüsilise jõu koguna võib neid veel waadelda, kuid parempoolne kaju, kiwikandja, spordimees küll ei ole, waadake ainult ta rinnamuskulatuuri.

Jõudu on meie rahwas, kuid jeda pole veel äratatud. Esmesed katsed on õnnestunud, lühikese ajaga oleme lähedale jõudnud rekordidele, mille kallal teised rahwad aastakümneid waewlenud, kodumaa piiridest oleme juba ammu üle, kadefusega naerdi Moskwa wõistlustel „Eesti ameeriklasi“. Nüüd on hoog sees — selle juures ei peata enam keegi, üle maa peab sport laiali minema, linnalasele terwist ja wärskust tooma, maa elanikule paendumust kehale, täpipealsust. Kus wett, seal wiibime mees, ei ole jeda — nii palju on häid kohti igal pool, kus saab wäljas olla, arendada terweid inimesi. Linna kultuur ei ole meid veel roostetama pannud. füüsiliselt nõrgendam mõiu ei ole veel sügawal — me saame veel küllalt kindlustada oma seisukohta rahwusbioloogiliselt. Meil on palju koikfugu wahesi — klassi, partei jne. — spordi wäli on igale waba, tagajärgede saamisel ei maksa ei poliitiline usutunnistus ega midagi muud, wäärt on siin isik oma jõu ja oskusega.

Süit järgneb kohustus meie spordiseltse seltsidele. Suur on tähtsus spordi mõttel rahwusliselt, kui teda ses sihis laiali kanda. Kõik tulewad kofku, mehed ja naised, kõik kes tahawad näha oma keha jõurikkana, ilusana, kes tahawad omada waimu, mis saledana traineerimise tõttu wäle ja paendum, kui florell. On meil neid palju, julgewaatelisi, teguhimulisi kodanikke, siis jõuame oma kõrgemate sihtide poole, saades rahwa, mil on jõudu ja püsiwust end maksma panna igal pool.

Suurtel langemiste aegadel oli just sport see, mis tõstis terweid rahwaid; on juba üle saja aasta, kuid sakslased tuletawad ifka weel tõnuga meele oma „Turnvater“ Jahni kes kogus hullaksi; suur oli organiseerimise jõud

tšehhidel uende sandlite harjutuste läbi. — Me ei ole weel kaugeksti langenud, kuid see võib meil ees olla — ka meil peab olema rahwas kui üks mees, kaasa kistud rahwuslike spordi, rahwa jõu aatest.

On töö juurest laastust löödud, algab ijeenesest wiilimine ja woolimine. Saades jõudu, ei tohi selle juures wiiwugi peatada. Meie kunstnikud on teinud igaweseks meie kehase hirmuäratawatena, nad peawad ka õppima neid ilusatena.

Su praegu on meie spordi wäljal ilusaid kehase, uhkeid liigutusi — me tahame aga rohkem, palju, palju peab neid olema. Juba näeme et üksikud spordimehed ei katsu saada wiimast rekordi juba praegu waatab üks ja teine, et ta liigutus oleks ilus, plastiline, kuigi selle läbi lähets kaduma eht kümnentif sekundi või mõni tsentimeter. Keha kultuurini peame jõudma.

See on raskem asi, sest siin ei ja enam läbi loodud eeltingimistega, ilusa keha arendamine nõuab juba waimu kultuuri, intelligentsi. Kuid see ei või mingil tingimisel takistuseks olla — las me aga weidi töötame enese kallal. Sellepärast, neid kaugeid sihte filmaspidades, ei või kuidagi wiisi asuda seisukohale, et meil olema peawad spordimeeste seltsid, ja mitte spordi seltsid. Kõik, kes wähegi kaasa tunnewad spordile tulgu kaasa, kui mõni wana — brandmajor — tahab tulla kuuli tõukama või ketaft loopima, keegi ei hakka teda sellepärast naerma. Kõiki on meil waja koos näha, jeda kergem ja kiirem on siis meil saada kätte omi kõrged sihte. Noorte peal on lootus, kuid wanad peawad toetama. Keha peame arendama — corpus sahum — kuid ka spordi seltsis peab hoolitsema waimu eest — meno sana. Ainult mõlemad koos laame ilusa, wäärtuslike inimese, mis kõrgem siht.

Me tahame edasi minna ja me läheme edasi: ei ole meil tähiseid tee ääres, ei suuda me seadi omi samme parajas hoos, wõime efitusi teha.

Jaan Naaris †.

Tallinnas,

Esimene Lühawõte püha 1918 a.

Rusikavõitlus.

Ed. Herman.

I.

Rusikavõitlus keskajal. — Boks Inglismaal.

Kes esimene rusikavõitluse kui spordi harjutuse algataja on, ei ole ajalooliselt veel selgunud. Räägitakse aga, et greeklased Amik ja Apey võtsid ülesse rusikavõitluse Trooja linna piiramise ajal, et sellega vaba aega mõõda saata, pikal piiramise kestusel. Et meil vahepealsest rusikavõitluse arenemisest andmed puuduvad, oleme sunnitud korraga üleminema 27-dale Olympiaadale, kus esimest korda oli lubatud rusikavõitlus noorte

Pihku võeti tina ehk paigutati ümber käe raske raud rõngas. Noortele harjutuse jaoks olid rihmad ilma naeladeta. Boksimise ajal ei kantud mingisuguseid riideid, kuna ainult harjutuse aeg olid tarvitusel kõrva lapid. Koledate kinnaste tõttu olid bokserite näod alati hirmsaste ärarikkunud, ninad lõhutud, kõrvad ära kisutud, hambad välja löödud jne. Sarnaste nägudega läksid võitluse platsilt ainult võitjad, aga võidetute seisukord oli palju halvem: neid kanti raamidega, kus nad lamasis meelemärkuseta ja surijatena. Kuid kui see aga avalikuks tuli, et bokser selle nõuga võitlusele ilmus, et vastast surmata sai ta trahvitud.

Nüüd kus võideldakse kinnastega, mis topitud pehme karvadega, kus ühe roundi

Soome koonduskomando, kes 11. juulil „Sporti“ jalapalli komandoga võistles.

(junior) vahel. Sellest ajast peale sai rusikavõitlus ülitarvilikuks ja armsaks spordiks, kõigil suurematel pühadel, usulistel protsessidel, matustel jne. oli ta tarvitusel.

Siiski veel varem kasutati rusikavõitlust, kui jõu ja osavuse arendamise abinõu sõjaliseks otstarbeks. Tähelepanemise väärt on aga see, et juba tol ajal võitluse juures väga silmas peeti väljatöötatud reeglisi, kuna õpetajaks võis ainult olla kõige parem võitleja. Tunnid ja training viidi läbi väga täpisealt ja valjult. Peale harjutuse võitluse tuli teha õpilasel veel gümnaastika harjutusi, paenutada mitmesuguseid raudu, taguda liivaga täidetud kotti jne. Võitlust peeti ainult kättega, jala löögid olid keelatud ja loeti teotuseks.

Kätte pandi iseäralised kindad, mida nimetati „caestus“. Need olid sõrme laiused rihmad, mis mähiti küünarnukini ümber käte. Selle rihmakülge olid kinnitatud naelad. Harjutuse jaoks ümmarguse peatena, võitluse jaoks aga isegi terava peadega.

ajal tehtakse rohkem lööke, kui greeklaste juures tervel Olümpia vältusel, on ka võitlus sootu teistsuguseks kujunenud. Antiik bokser varitses alati parajat aega, et vastasele ühte tugevat ja otsustavat lööki anda. Ehk küll boksi (vastaseid) juures trainerid sundisid võitlejaid üks teise kallale minema, sellepeale vaatamata ei rutanud võitlejad peale tungimisega, kartes vastaselt kontralööke. Kaitseks peeti käed alati ees, oodates aega, millal vastase käed ära väsisid ehk ta nad kogemata eest ära võtab. Trainerid olid enamaste kõik endised paremad võitlejad, kes puhkusele jäänud ja oma tegevuse noorematele edasi annud. Kuid üleüldse ei lõpetanud võitleja alla 35-e aasta vanadust oma tegevust võitluse alal.

„Seisak“ greeka rusika võitlejatel oli pea-aegu täiesti sarnane praeguse Inglise bokseri seisakuga: vasak jalg vähe eespool, keha raskus rohkem parema jala peal, käed valmis enese ees, kuid mitte liiga pingutatud.

Kokkumine võitluse ajal (praegune clinch)

oli keelatud, sest sarnasel korral oleks vastased üksteist raud kinnastega täieste vigaseks teinud. Kindlaks määratud rounde, nagu praegu, tol ajal veel ei olnud, vaid löödi kunni üks vastastest palus puhke aega, ehk laskis ennast ühe põlve peale ja tõstis käe ülesse.

Ka roomlaste juures oli rusikavõitlus väga laiali lagunenud, nagu greeklaste juureski, kuid greeklastel olid palju paremad võitlejad. Esimesena viis rusika võitluse sõjaväkke ja keisri koja juure keiser Nero. Tema valitsuse aegseks paremaks võitlejaks peeti Melancol'i, kes oli nõnda hästi välja traineeritud, et võis raud kindaisse mähitud käsa enese ees hoida, kuni kaks päeva. Peale haruldase jõu oli Melancol'il väga hea tehnika enese kaitsmises.

Üleüldse püüti Nero ja teiste keisrite valitsuse ajal edendada rusika võitlust, ja paljud rusika võitluse õpetajad andsid välja täieste uued algupärased süsteimid. Iseäranis väljapaistev neist õpetajaist oli Hipomach, kes võis võidelda kolme tugevama vastasega ja võita neid, ilma et ise ühtegi hoopit oleks saanud. Keiser Kaligula võttis esimesena ülesse võitluse, kus võitlejad võitlesid ilma raud kinnasteta. Keelatud oli lüüa peaga ja hammustada. Harilikult lõppes sarnane võitlus ühe vastase surmaga.

Kuldsest Hellase ajast raudsest Roomast läheme üle otse Inglismaale, XVIII. aastasajasse. 1719. aastal asutati Inglismaal esimene boksi kool, mida nimetati „Figgs Amphiteater“. Seadusi (reeglisi) tol ajal peaaegu ei olnudgi ja Figgs nimetas ennast „enesekaitse instruktoriks“. Kõik tema süstem seisis selles, et harjutada väljakannatama hoope ja ise lüüa võimaluseni tugevalt Figgs oli esimene Inglise boksi champion.

Peale teda sai kuulsaks George Tailor. Tema aeg boksis kandis nime: „ding dong style“, see tähendab: „mina annan sinule hoope, sina aga minule“ kui Tailor'it aga võitis Tom Faulkner, siis ei suutnud enese-armastaja bokser seda kaotust üleelada ja kustus peale tuntavat hingepiina 5-e kuu pärast, 1758 a. Vähe hiljem töötab Jack Brutton. Brutton tõi välja kindad ja areena, mille keskpaika joonistati neljanurk. Igal võitlejal oli oma arbiter, ja võitlus ei võinud enne algada, kui mõlemad arbitrid olid vastased neljanurga keskpaika toonud. Brutton ise sai tuntavaks, kui parem õpetaja ja suupäraline võitleja. Tema armsam lõök oli „the projectile“ „südamesse“. Ise kaitses ta selle hoobi vastu, lüües vastase kätt alla, kuid „näohoobi“ eest kaitseks lahtist kätt ees hoides.

Bruttoni võitis hiljem Jack Slek, imesta-

miseväärilise jõuga temale silme vahele hoopit andes, mille tagajärjel Brutton isegi silma nägemise kaotas. Brutton suri aastal 1788. Tema poolt välja töötatud seadused jäid muutmata peale tema surma maksma.

Peale Bruttoni ja Sleki olid tuttavad Tom Johnson, Ben-Ryan ja Ben Ryani võija, juut Don Mendoza. Viimane sai kuulsaks rohkem elegant võitluse ja vastupidavuse kui jõu poolest. Don Mendoza boksi kooli nimetati „juudi kool“, kust väga hea tehnikaga võitlejad tulid. Don Mendoza sai võidetud „Gentleman Jackson'ist“. Kes tema pikkist juuksist kinni võttis ja hoope andis kuni Don Mendoza peaaegu poolsurnuks jäi. Sellest ajast keelati bokseritel pika juuksete kandmine. Jacksoni kooli järele harjutas aga juba kogu Inglise aristokraatia, kelle bokse otse haiguseks saanud oli. Jacksoni järgi tuleb Jimmi Belzer — Jack Sleki poja poeg, kes oli hea mitte ainult jõu, vaid iseäranis kiire liikumise poolest. Tema stiil oli teistest parem sellepoolest, et ta imestamiseväärt kiirusega hoope võis anda ja seda vahet pidamata. Tol ajal Inglismaal väga armastatud Krikett'i mängul kaotas Belzer ühe oma silma ja võideti sellepärast Henry Perssi poolt ära. Tema suri 1811. aastal 34 aasta vanaduses. Pärast Perssi kerkib päevavalgele Jill ja peale selle kuulus Tom Kribb, kes sündis aastal 1781 ja noores põlves sadamatöölise oli. Tema esimene võitlus oli Georg Medox'iga, keda tema võitis 70-ne roundi järele. See paistab vast mõnele iseäralik. Kuid tol ajal ei loetud rounde mitte aja järele, vaid esimese kukkumise järele, olgugi kukaumine vast ainult ühe põlve peale, mille järgi puhkust anti. Ehk küll meelega kukkumised keelatud olid, „kukkusid“ bokserid tihti, ja sellest see hulk rounde tuligi. Kribb võitis omakord kahel võitlusel Ameerika suupäralist bokseri, neeger Mulino't, mille läbi ta omale kuulsuse omandas. Kribb läks bokserite ringist mitte kellegist võidetuna, ühegi kaotuseta surmale vastuveeredes. Peale tema võitis championi koha Tom Vinter, keda hüüti „Tom Spring'iks“, s. t. „hüppajaks“.

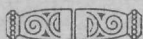
Sel ajal tekivad aga juba ka bokserid, kes võitluse süsteemi enese väljamõeldud ja ülesleitud uusi lööke tarvitusele võtavad, — näituseks Dutz Sam tõi löögi „Upper Cut“ Jak Randol — „Jüfiting“. „Spring'ile“ järgnevad: Gudson (1824), Tom Cannon (1824), Zimvard (1832), Burk (1837), Bendigo (1839), Persi (1850), Harry Brown (1851—1852), Persi (1855). Aastal 1855 hakkasid maksma seadused, mille järele ainult need bokserid võisid võitlusest osa võtta, kellel oli parema boksi kooli lõppetamise tunnistus ettenäidata.

16. Juunil 1857. aastal oli võitlus Tom Sieri ja Perri vahel, kus viimane vaatamata oma suure kasvü ja raskuse peale, selle võitluse kaotas. Sier lahkus bokserite ringist jällegi võitmatuna — haiguse tõttu.

Edasi tõusevad Padoco ja Hirst, 1861. aastal Jim Mass, kes selleaegse parema bokseri Baldviniga pidi võitlema, kuid ootamata aga võitluse eel öösel aresteeriti. Kui teda mõne aja pärast vangist vabastati, arvas Mass, et Inglismaa üleüldse boksi väärt ei ole, ja sõitis Ameerikasse. Mass'i Ameerika sõidust peale sai boks „yankide seas“ armsamaks spordi haruks. Ameerikas demonstreeris Mass boksi kellegi Henavon'iga, kuna ta hiljem, aastal 1870 uuesti Inglismaal Inglise bokseri Tom Allen'iga võitleb ja teda võidab 10-ne roundi järele 1872. aastal pöörab ta uueste Ameerika, ning siis Australia.

Mass'i tuleb pidada täielikuks praeguse Inglise boksi algatajaks, sest tema tõi võitlusesse oma täieliku löökide süsteemi ja nagu nägime — viis ka Ameerikasse Inglise boksi, Ameerikasse, kust viimasel ajal on tulnud, kõik ilmameistrid — bokserid.

Bruttonile ja tema süsteemile omane peensus ja tema seadused nõudsid, et bokserid pidid võitlema kinnastega, kuid selle peale vaatamata püüdsid kõik võitlejad ikkagi võidelda ilma kinnasteta. Ameerika ja Inglismaal oli kinnasteta boks isegi politsei poolt kõvasti keelatud, kuna aga Prantsuse ja Belgia võimud tähelepanu selle peale ei pööranud. Viimane kinnasteta võitlus oli Brüsselis, Inglise Jim Semit'i ja Austraalase Frank Slavini vahel. See võitlus tuli lõpetada ilma resultaadita sest publikumi seas algas skandal, mis varsti veriseks lahinguks muutus. Rahvahulk ei suutnud verisel võitlusel külmaks pealtvaatajaks jääda, vaid lagunes kahte laagrisse, kus üks osa üht, teine osa teist bokseri kaitses.

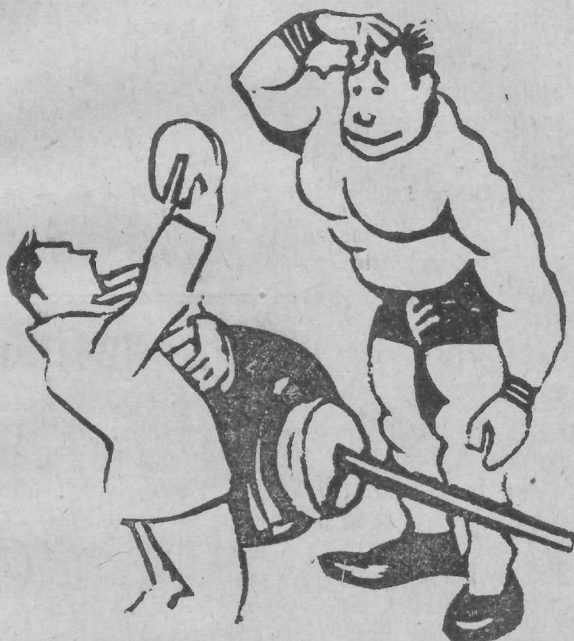
Rodumaalt.

Jalapall Soome ja Tallinna „Sporti“ vahel.

Õhthapäeva homikul (11. juulil) sõitsid Tallinna eralaemal Soome ülenõud jalapalli komando ja teised ütsikud Soome sportlased, kelle hulgas muu seas tõstja Eefiröm väljapoole võistlusi osa võttis. Jalapalli komandoga võistles „Sporti“ komando. Soomlaste tugev jooks, väljatöötatud kottumäng ja filmapaistem pallitehnika viivad nende võidule 8:1. Ja jällegi on kodumaalastele nõrka jooksu võimet etteheita: Kuhlman väsis ifegi esimese 10 minutit jooksul. Headena töötasid fiisist Silberg ja Dsifow ning vähaväänatud läega Tell. Soomlastel eestlujulil Ellöm, kes minut meest maksab.

Jalapalli võistlus Tartu-Tallinna „Sport“,

mis 18. juulil Marathoni jooksu ajal „Sporti“ väljal ära peeti lõppes „Sporti“ võiduga 9:1. Mäng äärmiselt toores, eriti tartlaste poolt. Witmaste pallitehnika võimata halb, hoope „määratakse“ alataja, mängitakse laisalt. Kõiki seda täiendab ülekarune töötamine. Olgu fiin tähendatud, et väljemaal töötamine ilka rohkem ja rohkem taob jamängjooksu ja pallitehnika peale läh b. Peetagu kameil seda filmas.

Tõstjad raskust „punnimas“.

Rastejõustiku katse võistluse b Olümpia mängudele

peeti Tallinnas ära 10. ja 11. juulil maksali juures „Rekordi“ hoones. Et ütsikasjalisi auhinde välja ei antud, oli võistlejaid, iseäranis maadlemises, vaheskel arval ilmunud. Sedasama võis lahjuts ka viimastel Soome katse võistlustel filmata.

Raste kaalus jäi esimesele kohale Peterson („Wälwaja“), kes 7 ja poole puudase Riismani (Sõj. Sp. kurs.) 7 min. 27 s. õlgabile pani.

Poolraste kaalus võidab Krunsenberg, kuna Steinberg ära ütleb.

Keskkaalus jääb esimesele kohale Müller („Kalew“ Tallinn), teisele Laurberg („Wälwaja“), kolmandale Mets („Kalew“ Tartu).

Kerges kaalus esimesel kohal ootamata Kaafil („Kalew“ Tartu), kuna favoriit Buts („Wälwaja“) 30 min. järgi punktibega kaotas. Teine — Riisman

(„Walwaja“). Sule kaalus puudus parem kodumaa maadleja Pütsepp, kes hiljuti sõjatõbe põdenud. Kurwiis on siin ainufene ehitaja.

Tõstmiseks on A. Neyland hoos: üh. käega rebimiseks ilmunud uus ilmarford. Väljaspool mõistlust võtab osa parem Soome tõstja Eskröm, äärmuseni närvilist härra, kes rastes kaalus hea.

Tehnilised taagajärjed olid:

Nimi.	Rehmas- tus.	Rehmitte 1 käega.	Tõuge 1 käega.	Tõuge 2 käega.	Selts.
Kõiv	144	132	160	225	„Kalew“ Tallinn.
Schmidt	145,5	132	172	225	„ „ „
Ernefaks	144,5	138	160	208	„Walwaja“
Neyland	164,5	181	220	287	„Kalew“ Tallinn.
Kemmert	163,5	120	147	196	„Walwaja“
Kuivkaew	173,5	120	160	220	„Kalew“ Rakvere
Sirwa	175,5	108	147	196	„Kalew“ Tartu
Sallop	175	144	184	224	„ „ „
Proos	170	132	147	220	„Kalew“ Tallinn
Mebane	178	120	—	208	„ „ „
Tihane	190	132	160	220	„Kalew“ Tartu
Weit	203,5	120	172	220	„Walwaja“

U. E. Nooresoo Ühenduse mõistlused Tallinnas.

11. juulil s. a. pani U. E. N. Ü. Tallinna osakonna kergejõustiku haru omavahelised linnised mõistlused võime, mis „Kalew'i“ platsil ära peeti. Tagajärjed olid küll nõrgad, aga peab arveste võtma, et kergejõustiku haru sai alles tänava aasta elu sisse ja harjutused algasid juuni algul. Müü on a us pandud. Järgmised mõistlused on umbes kuu aja pärast ja loodan, et selleks ajaks noor polased endi tagajärgi ppraudavad. Raas- liikmetel olid ka numbrid, aga nad ei ilmunud mõistlusele. Panen neile tsidome peale mitte ainult lubada, vaid ka ilmuda ja heameelega näeks neid järgmisel korral mõistlema.

Tehnilised tagajärjed olid järgmised:

100 meetri jooks:

1. E. Seiler 13,2 sek.
2. R. Kütt 13,3 „
3. Sepp 13,4 „

800 meetri jooks:

1. R. Martinson 2 m. 23,9 sek.
2. R. Kütt 2 „ 27,8 „
3. E. Seiler 2 „ 28,8 „

3000 meetri jooks:

1. E. Seiler 10 m. 46,9 s.
2. E. Koffer 11 „ 1 j

Ketta:

- 1 R. Loo 25 30 m.

2. E. Seiler 21,10 „

3. R. Kütt 20 „

D b a:

1. R. Loo 34,38 m

2. R. Martinson 33,70 „

3. Sepp 29,91 „

4. Kirital 27,98 „

Kaugushüpe hooga:

1. E. Seiler 5 20 m

2. R. Kütt 5 8 „

3. R. Martinson 5 3 „

Kuuli tõuke:

1. Sepp 9 15 m.

2. R. Loo 8,70 „

3. E. Seiler 8,70 „

4. Kirital 8,29 „

5. R. Kütt 7,58 „

Kaugushüpe hoota:

1. R. Loo 2,62 m.

2. R. Kütt 2,58 „

3. Kirital 2,54 „

4. Sepp 2,51 „

Kõrgushüpe hooia:

1. R. Kütt 1,35 m.

2. Sepp 1,30 „

3. Loo 1,25 „

Wäljamaalt.

5. ja 6. juunil pidas Soome Tõbliste liit rahvusvahelised rasteidõustiku mõistlused maadle- mises Helsingis ära. Da mõistwad peale Soome Tõbliste liidu liikmete Noosi esimaadleja E. Nil- son ja norralane Olsen.

Tagajärjed: Olsen jäi teftkaalus kolman- daks ja Nilson rastes kaalus teiseks.

Sulgkaal.

1. A. Björkman, Ny H-ti 2 w. 1 p.
2. E. Kauppinen, Niento Kotta 2 w. 1 p.
3. A. Koskinen, Ny H-ti 1 w. 2 f.

Kergekaal.

1. D. Oksanen, Ny H-ti 3 w.
2. R. Eainio, „ „ 1 w. 2 p. 1 f.
3. R. Nieminen, „ „ 2 p. 1 f.

Keskkaal.

1. B. Rajander, Ny H-ti 2 w. 1 o.
2. T. Pauffonen, Niento Kotta 1 w. 1 p. 1 f.
3. T. Olsen, J. J. Kristiania (Norra) 1 w. 2 f.

Poolraske.

1. D. Kivikoski, Ny H-ti 1 w. 2 p.
2. H. Ahonen, „ „ 1 „ 2 „
3. R. Raitio, Niento Kotta 3 p.

Rasketaal.

1. J. Kontanen, Wifot Turku 3 w.
2. E. Nilson, Sparta Malmö (Noosi) 1 w 1 p. 1 f.
3. B. Laine, Wifot Turku 3 f. A. R.